

ad denne Bei kan naas, kun er det Stykkevis kun er Kompromisser, kun er Noget, som ofte, kan være af tvivlsom Værd. Men jeg tror tillige ikke, at det er helbigt, at Finantsudvalget, der har saamange andre Sager at beffæstige sig med, ogsaa saar Forsvarssagen bragt ind som en Enkeltthed, hvormed det skal beffæstige sig, og jeg tror dette endnu mindre, fordi saadanne Afgjørelser jo meget ofte skulle træffes paa Grundlag af fortrolige Meddelelser, hvilke dog undertiden kræve faglige Forudsætninger, som Finantsudvalget ikke raader over. Jeg siger ikke dette som nogenstøbt Behærdigelse imod Finantsudvalgets ærede Medlemmer — hvad jeg haaber ogsaa vil blive forstaaet —. Jeg ønsker ikke nogen Forandring i detses Sammensætning, thi jeg anser det for rigtigt, at Finantsudvalget har en saa stabil Karakter som mulig, men jeg kan ikke tænke mig Andet, end at det maa være de Herrer mindre behageligt at maatte gjøre Indstillinger paa Omraader, hvor de ikke ere saa ganske hjemme. Dette maa være ubehageligt for dem, men det er sandelig ikke mindre ubehageligt for os ofte at skulle stemme iblinde. Ser man tilbage til de senere Lars Forhandlinger, saa vil det heller ikke kunne benægtes fra nogen Side, at Dnsfret om overhovedet at faae gjort Noget for Forsvarssagen har ført til, at man har søgt at samle et Flertal for enkelte Bevillinger, og at Bestræbelserne mere ere gaaede i Retning deraf end i Retning af en saglig Underfølgelse af Bevillingens Karakter. Det hører jo heller ikke til Sjælbenhederne, at man ser en finantsiel Dpgjørelse af, hvad der er benyttet ordinært og ekstraordinært til Marine- og Krigsministeriet, hvorpaa saa støttes en finantsiel Betragtning af, hvad man tror ialt at kunne bevilde, overladende til vedkommende Minister selv at bestemme, hvortil han vil bruge disse Penge (Afbrydelse af Th. Nielsen). Det ærede Medlem siger, at det kan ikke være bedre, men maafte, vil man have Exempler paa, at vi ikke altid ere nøie underrettede om det, hvorom vi stemme, saa tror jeg ikke, at man vil kunne negte, at vi her i Thinget, da Spørgsmaalet om Stændemningen først kom frem, stemte for Stændemningen uden at vide, hvor den skulde anbringes. Senere have vi faaet Underretning deraf. Man vil heller ikke benegte, at vi have stemt for Forstærkningen af Søforerne uden at vide, hvori denne Forstærkning skulde bestaa. (Modsigelse af Berg). Det ærede Medlem siger, at det ikke er rigtigt, men jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at Diskussionen om denne Sag ikke dreiede sig om Enkelthederne paa en saadan Maade, at vi vidste, hvori Forstærkningen egentlig skulde bestaa. Det blev ved 2den Behandling af Tillægsbevillingsloven oplyst af det ærede Medlem fra Frederiksborg, at der i Udvalget var ført Forhandlinger med Krigsministeren om at pantsre Trekroner med Dannebrogss-

plader. Jeg forstaaer meget godt, at den Slags Forhandlinger førtes der, da Befæstningsagen nu engang er bleven henvist til Finantsudvalget, men jeg beklager det. Jeg tror, at det for Sagens Skyld vilde have været det Helbigste, om Sagen var bleven henvist til et særligt Udvalg, navnlig af den Grund, at jeg anser det for meget uheldigt, at vi her komme ind paa en offentlig Diskussion i Salen om vor Søbefæstnings mulige Mangler. Man kan om vort Hærvæsen, havde jeg nær sagt, offentlig udtale, hvad det skal være, thi hvad vor Hær betyder, det er Noget, som man ad Studiets Bei kan faae at vide; men vor Søbefæstnings Mangler bør efter min Mening ikke drages frem i Salen, dem kunne vi holde for os selv; fordi vi ere Herrer over at forhindre Fremme fra at undersøge vore Søforter og derved komme til Kundskab om dem. Naar jeg ikke destomindre idag vil udtale mig om Søbefæstningen, saa tror jeg at kunne holde mig denne Regel efterrettelig, idet jeg ikke vil komme ind paa andre Momenter end dem, som tjene til Belysning af den Sag, som foreligger.

Denne Sag har efter min Mening en konstitutionel, en militær og en finantsiel Side. Naar jeg da først vil udtale mig om den konstitutionelle Side af Sagen, da har jeg ikke opfattet den paa samme Maade, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Søbælt Amts 3die Valgkreds (Zauber). Derimod vil jeg holde mig til, hvad der blev fremfat af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Det er ikke første Gang, at denne Udtalelse er fremkommen, den blev ogsaa fremfat ved 2den Behandling og er kommen nu igjen ved 3die Behandling. — Det ærede Medlem sagde, at den Bevilling, hvorom her er Tale, er en Gjenbevilling i Ordets strengeste Forstand. Dette er for mig aldeles usatte ligt. Jeg forstaaer ikke, at det kan siges, at denne Bevilling er en Gjenbevilling i Ordets strengeste Forstand. Vi have bevilget Krigsministeren en Sum til Reparation af et gammelt Batteri, og nu skal denne Sum bruges til at bygge et nyt Batteri for. At dette kan kaldes en Gjenbevilling i Ordets strengeste Forstand, synes dog noget forunderligt. Her er det jo temmelig irrelevant, om det nye Fort kommer til at ligge 600 eller 6,000 Alen eller 6 Mil fra det Sted, hvor det gamle Fort ligger, det, der tales om, er en hel anden Anvendelse af Pengene. Endnu mindre forstaaer jeg den Udtalelse af det samme ærede Medlem, at det er aldeles ligegyldigt, hvad vi siges her, om vi siges Ja eller Nei til denne Bevilling; Fortet vil blive bygget alligevel. Jeg forstaaer det ikke. (Afbrydelse af Scavenius). Det ærede Medlem siger Jo, men jeg forstaaer det alligevel ikke. Det ærede Medlem har forsaavidt Ret, at der jo er begyndt paa Bygningen, hvad vi jo ogsaa have kunnet læse i Berlingske Tidende, ligesom ogsaa ærede